

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3398/2022. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.IV.37.034/2022/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A brazil állampolgár indítványozó jogi képviselője (dr. Szűcs A. Gábor ügyvéd) útján terjesztett elő alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján, amelyben kérte a Kúria Kfv.IV.37.034/2022/2. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 11.K.705.583/2021/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítvány szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény XXIV. cikkének (1)–(2) bekezdését és a XXVIII. cikkének (1)–(7) bekezdését.
- [2] A támadott bírósági határozatok alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] 1.1. Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (a továbbiakban: OIF, vagy alperes) 2021. augusztus 12. napján kelt határozatával helybenhagyta az indítványozó tartózkodási engedély iránti kérelmét elutasító és az indítványozót az Európai Unió tagállamainak területéről Brazília területére kiutasító elsőfokú hatósági határozatot. Az eljárás során a Budapesti Rendőr-főkapitányság, majd – a fellebbezés kapcsán történt megkeresés során – az Országos Rendőr-főkapitányság véleményében kifejtette, hogy az indítványozó Magyarországon tartózkodása veszélyezteti az ország közrendjét, közbiztonságát. A rendőrségi véleményekben foglaltak szerint az indítványozóval szemben vádemelésre került sor erőszakos vagy közveszélyt okozó cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétsége miatt, továbbá az indítványozó 2018. május 20. napján, 2020. szeptember 19. napján és 2020. október 2. napján különböző közlekedési szabálysértéseket követett el, melynek alapján az alperes a határozata szerint maga is arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó veszélyt jelent a közrendre, közbiztonságra.
- [4] 1.2. A Fővárosi Törvényszék 11.K.705.583/2021/13. számú ítéletével az indítványozónak az OIF határozatával szembeni keresetét elutasította. Az indítványozó azon kereseti hivatkozásával kapcsolatban, miszerint az indítványozót időközben a büntetőbíróság felmentette a vád alól, a bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy téves az a hivatkozás, miszerint az OIF határozata a meghozatala időpontjában még folyamatban volt büntető-eljáráson alapult volna.
- [5] A bíróság szerint e büntetőeljárást valóban megemlítette, mind a rendőrségi vélemény, mind az alperes, azonban az alperesi határozat kifejezetten az ettől független közlekedési szabálysértéseken alapult, amely szabálysértések nem önmagukban, hanem összességükben, a hatósági fellépés és szankcionálás ellenére történt részbeni sűrű ismétlődésük folytán adnak alapot azon idegenrendészeti szempontú hatósági következtetés levonására, hogy az indítványozó „nem jogkövető, hanem felelőtlen”. A bíróság szerint a közrendi kockázat az indítványozó esetében az okozza, hogy láthatóan inkább kifizeti a közlekedési bírságokat, mint hogy betartsa a veszélyes üzemű közúti közlekedésre vonatkozó hazai szabályokat, amelyek nem csak magyar állampolgárokra, hanem azonos súllyal külföldiekre is vonatkoznak, ezért e vonatkozásban nincs annak jelentősége, hogy az indítványozót felmentették az ellene emelt vád alól.
- [6] 1.3. A Kúria Kfv.IV.37.034/2022/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadta.

- [7] Végzésének indokolásában a Kúria megállapította, hogy az indítványozó a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjában jelölte meg, a befogadhatóság körében azonban a felülvizsgálati kérelmét külön indokolással nem látta el.
- [8] A Kúria megállapítása szerint amennyiben a felperes (az indítványozó) arra hivatkozik a befogadhatóság körében, hogy az alapvető eljárási jogának sérelme valószínűsíthető, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, úgy ezirányú kérelmét a befogadhatóság körében kell indokolni, ezen indokok „felülvizsgálati kérelemből való kiválogatása a Kúriára nem hárítható át”, ezért önmagában a jogszabályhely megjelölése nem alapozza meg az ad) alpont szerinti befogadási kérelem teljesítését.
- [9] A Kúria hangsúlyozta, hogy felülvizsgálati eljárásban az elsőfokú ítélet jogszerűségét vizsgálja, ezért azon indítványozói hivatkozások, amelyek pusztán megismélik a keresetben foglaltakat, nem alkalmasak az elsőfokú ítélet jogszerűségének megdöntésére. Az alperesi határozattal szemben már felhozott és az elsőfokú bíróság által elbírált kifogások mechanikus megismétlése az elsőfokú bíróság által elvégzett bizonyítékértékelés felülmérlegelésére irányult.
- [10] Mindezek alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy tárgyi ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottan megtagadta.
- [11] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az Alaptörvény XXIV. cikkének (1)–(2) bekezdésére és a XXVIII. cikkének (1)–(7) bekezdésére hivatkozással kérte a bírósági határozatok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Álláspontja szerint mindenképp előzetes alaptörvény-ellenességű kérdést vet fel az, hogy egy harmadik országbeli állampolgár közbiztonságra való veszélyessége milyen feltételek és eljárási garanciák mellett állapítható meg, és a külföldinek milyen lehetőségei vannak az ellenbizonyításra.
- [12] Az alkotmányjogi panaszban foglaltak szerint jelen ügyben az Országos Rendőr-főkapitányság véleménye laikus szemmel is megalapozatlan, mivel az indítványozónak kisebb szabálysértései voltak és egy kisebb súlyú bűncselekmény miatt folytattak vele szemben eljárást, amelynek során időközben felmentették. Sérelmezte az indítványozó, hogy az OIF egy folyamatban lévő büntetőeljárásra alapította döntését, amellyel megsértette az ártatlanság vélelmének alkotmányos (és büntetőeljárási) alapelvét. Az indítványozói álláspont szerint a rendőrség megalapozatlan véleménye egyébként sem bír kötőerővel az alperesi hatóságra nézve, amelynek az indítványozó családi kapcsolataira, magyarországi tartózkodásának időtartamára, anyagi helyzetére és kulturális és társadalmi integrációjára nézve kellett volna bizonyítási eljárást lefolytatni.
- [13] Nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének az indítványozó szerint a Fővárosi Törvényszék ítéleti álláspontja sem, miszerint nem számít, hogy időközben felmentették az indítványozót, mert „holmi közlekedési szabálysértések is alkalmasak arra, hogy közbiztonsági kockázatot alapozzanak meg”.
- [14] Végül bírálta az indítványozó az OIF azon gyakorlatát, hogy a rendőrség, a Terrorelhárítási Központ, és az Alkotmányvédelmi Hivatal javaslatára szolgálai módon, a mérlegelést negálva utasít ki embereket.
- [15] Az indítványozó főtítkári felhívásra kiegészítette alkotmányjogi panaszát, melyben megismételte az OIF határozatával és a Fővárosi Törvényszék ítéletével szembeni kritikáját, és kifejtette azt, hogy a tárgyi ügyben lényegében csak egy rendőrségi javaslatra vonatkoztatott indokolás történt, azonban senki nem vizsgálta azt, hogy az indítványozó hosszú ideje él Magyarországon és minden ehhez az országhoz köti. Ennek okán az indítványozó véleménye szerint az eljárás sérti az Alkotmánybíróság által korábban már részletesen kimunkált, a tisztességes eljáráshoz való jog kritériumrendszerét.
- [16] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenképp az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [17] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 52. § (1) be-

kezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek az alkotmányjogi panaszra is vonatkozó feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdése tartalmazza.

- [18] 3.2. Az indítványozó – a bíróság közlése szerint – a Fővárosi Törvényszék ítéletét 2021. december 7-én, míg a Kúria végzését 2022. február 21. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt 2022. április 6-án – a kúriai döntéshez képest az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül – nyújtotta be. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, a sérelmezett bírói döntéseket, az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, valamint az OIF határozata és a Fővárosi Törvényszék ítélete vonatkozásában az Alaptörvény XXIV. cikke (1) bekezdését, és a XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdését illetően tartalmazza az indítvány az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét továbbá annak indokolását, és kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés alapjául szolgáló közigazgatási peres eljárásban felperes volt, így érintettsége megállapítható, úgyszintén az is, hogy jogorvoslati lehetőségét kimerítette.
- [19] Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint az indítványozó bár kérte a Kúria végzésének megsemmisítését, azonban semmivel sem indokolta e döntésnek, mint a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek az alaptörvény-ellenességét. Az alkotmányjogi panaszban és annak kiegészítésében az indítványozó kizárólag a hatósági döntés és a Fővárosi Törvényszék ítélete alaptörvény-ellenességére vonatkozó indokolást terjesztett elő, azonban ez utóbbi döntés ellen határidőben alkotmányjogi panaszt nem nyújtott be.
- [20] Megjegyzi az Alkotmánybíróság továbbá, hogy az alkotmányjogi panasz a jogerős döntés vonatkozásában is kizárólag a hatósági és bírósági határozat felülmérlegelésére irányult, amelyre az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányossági eljárásban nincs lehetőség.
- [21] 4. Az Alkotmánybíróság mindezeket figyelembe véve, az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján mérlegelve úgy döntött, hogy az eljárás tárgyát képező alkotmányjogi panasz a fentiek okán nem felel meg az Abtv. 52. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek, ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. szeptember 27.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1035/2022.

